

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1998-1999

9 maart 1999

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van de heren Karel De Gucht, Patrick Lachaert en André Denys –
betreffende de toekenning en het beheer van de scheepskredieten**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden
uitgebracht door de heren Leo Cannaerts en Jean-Marie Bogaert**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Robert Voorhamme.

Vaste leden :

de heren Leo Cannaerts, Paul Deprez, Johan De Roo, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heer Eddy Schuermans ;

de heren Karel De Gucht, Jacques Laverge, Didier Ramoudt ;

de heren Carlos Lisabeth, Jef Sleeckx, Robert Voorhamme ;

de heren Jan Penris, Frans Wymeersch ;

de heer Jean-Marie Bogaert ;

de heer Jos Stassen.

Plaatsvervangers :

de heren Joachim Coens, Jos De Meyer, mevrouw Mia De Schamphelaere, de heer John Taylor, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen ;

de heren Louis Bril, André Denys, Dirk Van Mechelen ;

de heren Freddy De Vilder, Fred Dielens, Jacky Maes ;

mevrouw Marijke Dillen, de heer Emiel Verrijken ;

de heer Chris Vandenbroeke ;

de heer Jos Geysels.

Zie :

905 (1997-1998)

- Nr. 1 : Voorstel van resolutie
- Nrs. 2 en 3 : Verslagen over de hoorzittingen
- Nr. 4 : Amendementen

INHOUD

Blz.

I.	TOELICHTING DOOR EEN INDIENER VAN HET VOORSTEL VAN RESOLUTIE	4
II.	BESPREKING VAN HET VOORSTEL VAN RESOLUTIE EN STEMMING	4
	– Het overwegende gedeelte	4
	– Het beschikkende gedeelte	5
III.	STEMMING OVER HET GEHEEL	11

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden besprak op 4 maart 1999 het voorstel van resolutie van de heren Karel De Gucht, Patrick Lachaert en André Denys betreffende de toekenning en het beheer van de scheepskredieten.

Voorafgaandelijk aan de behandeling van dit voorstel van resolutie werden in de Commissie hoorzittingen georganiseerd. Voor het verslag hierover kan worden verwezen naar *Parl. St. VI. Parl. 1997-98*, nrs. 905/2 en 3.

Het voorstel van resolutie werd op 4 maart 1999 in de Commissie, *na amendering verworpen met 8 stemmen tegen 5*.

I. TOELICHTING DOOR EEN INDIENER VAN HET VOORSTEL VAN RESOLUTIE

De heer *Karel De Gucht* licht, namens de mede-indieners het voorstel van resolutie toe als volgt. Spreker refereert naar de hoorzittingen die in het kader van de bespreking van dit voorstel van resolutie in de Commissie reeds werden georganiseerd.

In dit voorstel van resolutie wordt gesteld dat de Vlaamse regering politiek verantwoordelijk is voor de fouten die in het dossier van de scheepskredieten werden begaan en dat een aantal structurele maatregelen moeten worden genomen opdat deze fouten zich in de toekomst niet meer zouden herhalen.

Zo dient de tussen het Vlaamse Gewest en Gimvindus NV afgesloten beheersovereenkomst op nieuw herbekeken.

Daarenboven dient Gimvindus een einde te stellen aan de tussen Gimvindus NV en de NMKN afgesloten beheersovereenkomst en dient een schadeclaim tegen de NMKN te worden ingesteld. Wat het optreden van de regeringscommissarissen en de afgevaardigden van financiën in het algemeen betreft, en wat meer specifiek Gimvindus betreft, dienen te nodige beslissingen te worden getroffen.

Uit de hoorzittingen is afdoende gebleken dat de indiening van dit voorstel van resolutie volkomen gegrond is en in deze context betreuren de heren *Karel De Gucht* en *Jean-Marie Bogaert* dat er in het Vlaams Parlement geen democratische meer-

derheid kon worden gevonden voor de oprichting van een onderzoekscommissie.

II. BESPREKING VAN HET VOORSTEL VAN RESOLUTIE EN STEMMING

Staande de zitting dienen de heren Karel De Gucht, Jean-Marie Bogaert en Jos Stassen amendementen in (*Parl. St. VI. Parl. 1998-1999*, nr. 905/4 (A tot F)).

De heer *Karel De Gucht* licht de verschillende onderdelen van het voorstel van resolutie en deze amendementen toe als volgt.

– Het overwegende gedeelte

Het amendement A strekt ertoe in de eerste streep, 1°, te vervangen door wat volgt :

"1° de hoorzittingen gehouden in de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden betreffende de toekenning en het beheer van de scheepskredieten ;".

De heer *Karel De Gucht* verantwoordt het amendement als volgt. In het voorliggende voorstel van resolutie wordt gerefereerd naar de hoorzittingen die over het dossier Boelwerf Vlaanderen in de Commissie werden georganiseerd. Het verslag hierover is opgenomen in *Parl. St. VI. Parl. 1996-97*, nr. 571/1, met *Bijlage*.

Het verdient evenwel aanbeveling om het voorstel van resolutie te actualiseren en te verwijzen naar de hoorzittingen die in de Commissie zijn georganiseerd betreffende de toekenning en het beheer van de scheepskredieten.

De heren *Jean-Marie Bogaert* en *Robert Voorhamme* onderstrepen het belang van deze hoorzittingen die hebben geleid tot de ingebrekestelling door Gimvindus van de NMKN. Het Vlaamse Gewest is er voor deze sprekers in dit dossier hoe dan ook bekaaid vanaf gekomen en deze schade dient te worden vergoed en de verdienste van deze hoorzittingen was dat op dit feit de aandacht werd gevestigd. De heer *Jean-Marie Bogaert* onderstreept dat het geenszins de bedoeling is om de een of andere politieke fractie te viseren, maar dat enkel de politieke verantwoordelijkheid in zijn geheel telt.

Het is volgens de heer *Jos Stassen* belangrijk dat een dossier waar de Commissie terecht zoveel tijd aan besteedde, in het Vlaams Parlement wordt afgesloten door een stemming. Dankzij de hoorzittingen beschikt men thans over heel wat relevante informatie en werd duidelijk dat er meer aan de hand was dan zowel de minister als de leden van de meerderheid lieten uitschijnen.

Iedereen dient zijn conclusies te trekken en zijn politieke verantwoordelijkheid op te nemen. De amendementen dienen het voorliggende voorstel van resolutie te verfijnen en te actualiseren, vermits er reeds heel wat tijd is verstreken tussen de indiening van het voorstel van resolutie (28 januari 1998) en de behandeling ervan in de Commissie (maart 1999). Aldus wordt het voorstel van resolutie aangepast aan de nieuwe bevindingen en inzichten die resulteerden uit de hoorzittingen.

Spreker kan begrip opbrengen voor de houding van de meerderheid – de partij waarvan gisteren nog met een understatement werd gezegd dat deze al dertig jaar aan de macht is – die het moeilijk heeft met woorden als "manifeste fouten en vergissingen". Men dient evenwel de realiteit onder ogen te zien.

Het voorstel van resolutie geeft geen uitsluitsel over wie de fouten en vergissingen heeft gemaakt, maar stelt wel de politieke verantwoordelijkheid in een dossier. Er werden fouten begaan en men heeft een bepaalde visie op wie deze fouten heeft begaan. Daarover moet het gerechtelijk onderzoek evenwel uitsluitsel brengen.

Het amendement A wordt unaniem aangenomen met 13 stemmen.

Het amendement B strekt ertoe in de eerste streep, 2° te vervangen door wat volgt :

"2° de procedure in schadevergoeding door de NV Gimvindus ingeleid tegen de NMKN ;".

Het amendement B wordt unaniem aangenomen met 13 stemmen.

Het amendement C strekt ertoe in de eerste streep, 3°, 4° en 5° te schrappen.

Het amendement C wordt unaniem aangenomen met 13 stemmen.

– Het beschikkende gedeelte

Het amendement D strekt ertoe in de tweede streep, 1° te vervangen door wat volgt :

"1° de politieke verantwoordelijkheid op te nemen voor de fouten en vergissingen bij de toekenning en het beheer van de scheepskredieten sinds 1 januari 1989, en daaruit de passende conclusies te trekken ;".

De heer *Karel De Gucht* stelt dat men moeilijk kan betwisten dat de Vlaamse regering politieke verantwoordelijkheid draagt in het dossier van de scheepskredieten. Bij de Vlaamse regering moet nogmaals aangedrongen worden om duidelijkheid te verschaffen over het beheer van de scheepskredieten. De Vlaamse regering is de kwestie van de politieke verantwoordelijkheid evenwel steeds uit de weg gegaan.

De heer *Paul Deprez* merkt op dat in het voorstel van resolutie wordt gevraagd aan de Vlaamse regering om de politieke verantwoordelijkheid op te nemen voor fouten en vergissingen. In alle eerlijkheid, op basis van deze hoorzittingen en alles wat hierover is gezegd, kan men echter niet besluiten dat de Vlaamse regering in enige mate verantwoordelijk is voor fouten en vergissingen. Als men kredieten verleent en sectoren begeleidt en steunt is het voor deze spreker evident dat al eens een verkeerde inschatting wordt gemaakt, die deel uitmaakt van de normale bancaire beheersrisico's. Voor deze spreker zijn er geen fouten of vergissingen gebleken.

De uitvoerige hoorzittingen in de Commissie hebben voor de heer *Leo Cannaerts* aangetoond dat er inderdaad fouten en gebreken waren in de opvolging van de scheepskredieten. Fraude of manipulatie, zoals oorspronkelijk door de indieners van dit voorstel van resolutie, werd beweerd, werden echter niet bewezen. Wel kon de opvolging zorgvuldiger geschieden, maar de regionalisering van het Fonds voor de Scheepskredieten en de verdere uitbouw van de staatshervorming hebben evenwel de opvolging van het beheer en de toekenning van de scheepskredieten bemoeilijkt.

Naar verluidt zouden zowel de gerechtelijke procedure als de door Gimvindus ingestelde vordering, die eigenlijk een verdienste is van deze Commissie, zich thans in een stroomversnelling bevinden. Het goedkeuren van dit voorstel van resolutie zou deze zaak niet dienen, maar integendeel wel eens de belangen van het Vlaamse Gewest kunnen schaden.

Indien er evenwel misstappen zijn geweest, dan zal dit blijken uit de afwikkeling van de gerechtelijke procedures. Doch in een resolutie stellen dat het Vlaamse Gewest de schuldige is, komt in feite neer op het naar de mond praten van de tegenpartij. Spreker pleit voor enige terughoudendheid in dit dossier, dat opnieuw kan worden opgenomen na afloop van de gerechtelijke procedures.

Daarenboven stipt de heer *Paul Deprez* nog aan dat, wat het beheer van de lopende scheepskredieten betreft, men niet de indruk mag wekken dat dit op een onachtzame wijze zou verlopen. Per 1 januari 1993 werd de portefeuille van de scheepskredieten overgenomen voor een bedrag van 25,7 miljard frank.

Eind 1999 was de realisatiewaarde hiervan 28,5 miljard frank, en dit bij een openstaande vordering ad 2 miljard frank. Een en ander impliceert dus een uiteindelijke realisatie van 31,4 miljard frank en dit tegenover een portefeuille scheepskredieten met een overnamewaarde van 25,7 miljard frank. Dit alles wijst zeker niet op een gebrekkig beheer van de scheepskredieten.

De heer *Karel De Gucht* repliceert hierop als volgt. Een van de nog niet afgehandelde dossiers inzake de toekenning en het beheer van de scheepskredieten is het Discovery-dossier. Spreker refereert naar de hoorzittingen in de Commissie (*Parl. St. VI. Parl. 1997-98, nr. 905/2*).

Indien de waarde van de gerecycleerde vorderingen scheepskredieten de ramingen overtroffen, dient dit te worden gesitueerd binnen de actualisering van de vorderingen scheepskredieten. Het voorstel van resolutie vermeldt geenszins expliciet dat alles wat mis liep, de fout is van het Vlaamse Gewest.

Indien dit zo was, dan zou in het voorstel van resolutie niet het verzoek tot terugvordering van de beheersvergoedingen zijn opgenomen. In een democratie is het vanzelfsprekend dat wordt nagegaan wie politiek verantwoordelijk is en spreker vraagt zich af of hij het verkeerd voor heeft te stellen dat de enige politieke verantwoordelijke de Vlaamse regering is.

De heer *Robert Voorhamme* meent dat men zich dient te bezinnen over de draagwijdte van deze resolutie. Spreker moet vaststellen dat aan de politieke beslissing om de scheepskredieten verder te beheren, eigenlijk maar weinig politieke verantwoordelijkheid te koppelen valt, gelet op de overdracht van de scheepskredieten na de regionalisering van

het Fonds voor de Scheepskredieten. De Vlaamse regering kan dus niet verantwoordelijk geacht worden voor dossiers die werden afgesloten vóór de bevoegdheidsoverdracht.

Daarenboven heeft de Vlaamse regering in deze aangelegenheid wel degelijk een zekere politieke verantwoordelijkheid opgenomen, door zelf van meet af aan te onderkennen dat deze vorm van steunverlening, waarbij kredieten werden verleend aan de reders, bijzonder nefast en ondoorzichtig was en tot misbruiken zou kunnen leiden.

De Vlaamse regering heeft dan ook de consequente beslissing genomen deze vorm van steunverlening aan de reders, zo snel mogelijk af te bouwen en over te stappen op een andere vorm van subsidiëring van de scheepsbouwsector, die evenwel niet meer is ontplooid, vermits de scheepsbouw intussen in stilte werd afgebouwd.

Spreker meent dat indien men het kredietbeheer van deze dossiers aan bepaalde instellingen toevertrouwt en indien het mis loopt, het toch niet opgaat om plots de politieke verantwoordelijkheid te stellen. Een dergelijke redenering doortrekken naar alle beleidsniveaus zou impliceren dat men, binnen een legislatuurregering, herhaaldelijk de samenstelling van de Vlaamse regering zou dienen te wijzigen. Dient het politieke spel naar de toekomst aldus verder gespeeld en brengt men zich hierdoor niet in diskrediet ?

Wat de toekenning en het beheer van de scheepskredieten betreft, waarin inderdaad beheersfouten zijn vastgesteld en waarop een ingebrekestelling door Gimvindus van de NMKN is gevolgd, mag evenwel voor deze spreker geen reden zijn om het ontslag te eisen van een minister. Spreker herinnert aan de moeilijke omstandigheden waarin de overdracht van het beheer en de toekenning van de scheepskredieten naar het Vlaamse Gewest, na de regionalisering is verlopen.

De heer *Karel De Gucht* repliceert hierop als volgt. Het kan niet worden ontkend dat iemand politiek verantwoordelijk is voor wat is gebeurd. Iedereen in de Commissie is ervan overtuigd dat een aantal zaken verkeerd gelopen zijn en dit is reeds een stap in de goede richting.

Spreker zou zich kunnen vinden in de vervanging van de woorden "politieke verantwoordelijkheid nemen" door de woorden "politieke verantwoordelijkheid erkennen". Hierop vraagt de heer *Robert Voorhamme* wat men precies onder het begrip "politieke verantwoordelijkheid" dient te verstaan,

vermits deze niet kan worden verward met "beheersverantwoordelijkheid".

De heer *Karel De Gucht* verduidelijkt dit als volgt. De Vlaamse regering is politiek verantwoordelijk voor Gimvindus. Minister Van Rompuy verdedigt echter de stelling dat Gimvindus een autonome vennootschap is en dat de Vlaamse regering zich in deze vennootschapsrechtelijke structuren niet kan inmengen. Spreker verklaart dat deze stelling principieel onjuist is en dat de Vlaamse regering politiek verantwoordelijk is voor wat de NV Gimvindus verricht en dit is de kern van de zaak.

Volgens de heer *Robert Voorhamme* is de Vlaamse regering politiek verantwoordelijk voor de oprichting van Gimvindus en voor de opdracht die Gimvindus te vervullen heeft. Deze opdracht werd op basis van een politieke beslissing aan Gimvindus opgedragen. Dat is politieke verantwoordelijkheid.

Spreker benadrukt dat indien spreker van oordeel is dat aan Gimvindus een verkeerde opdracht wordt gegeven, dit een politieke fout is die zou kunnen worden aangewreven. Indien men evenwel vindt dat er geen verkeerde opdracht werd gegeven aan Gimvindus, dan is er geen sprake van een politieke fout. Spreker wil niet vervallen in een polemiek over de politieke verantwoordelijkheid en betreurt de lichtzinnigheid waarmee het begrip "politieke verantwoordelijkheid" wordt gehanteerd.

De heer *Karel De Gucht* stelt vast dat op verschillende tijdstippen, de minister wel degelijk tussenkomt bij Gimvindus om richtlijnen te geven. Daarenboven beschikt de minister bij Gimvindus over geëigende organen om tussen te komen, nl. de regeringscommissaris en de afgevaardigde van Financiën. Indien er desondanks nog zaken verkeerd lopen, dan is spreker van mening dat de regering politiek verantwoordelijk is.

Wat betreft de interpretatie van het begrip "politieke verantwoordelijkheid" van de heer *Robert Voorhamme* drukt de heer *Jean-Marie Bogaert* zijn verbazing uit over het feit dat de heer *Robert Voorhamme* in zijn definitie halfweg het verhaal stopt.

Spreker verklaart er uiteraard alle begrip voor te hebben dat een meerderheid de natuurlijke reflex heeft om als het ambt van een minister in vraag wordt gesteld, als uitgangspunt het behoud van dit ministerambt te hanteren. Spreker stelt dat dit een gezonde reflex is die bijdraagt tot het behoud van de politiek fatsoen.

De notie "politieke verantwoordelijkheid" kan evenwel niet wordt verengd tot het geven van een opdracht door een minister aan een bepaalde instelling. De dagelijkse uitvoering van die opdracht maakt uiteraard deel uit van de autonomie van een aantal instellingen, maar het resultaat van de uitvoering van deze opdrachten maakt eveneens deel uit van de politieke verantwoordelijkheid van een minister en dit is precies de kern van het probleem.

In het voorstel van resolutie is trouwens niet expliciet opgenomen dat het opnemen van de politieke verantwoordelijkheid meteen zou resulteren in het ontslag van een minister. Deze discussie is reeds gevoerd. Opnemen van politieke verantwoordelijkheid betekent voor de heer *Jean-Marie Bogaert* dat de minister in een constructieve geest documenten ter beschikking stelt van de Commissie en dat de minister zijn medewerking verleent aan bijkomende maatregelen en structuren. Tot op heden weigert de minister dat echter.

Het amendement D wordt verworpen met 8 stemmen tegen 5.

Op het tekstgedeelte tegenover 2°, in de tweede streep, worden geen amendementen ingediend.

Wat het nemen van de nodige structurele maatregelen betreft teneinde voor de toekomst de manifeste fouten van het verleden uit te sluiten, meent de heer *Paul Deprez* dat indien de zaken fout lopen, dit natuurlijk grotendeels voortvloeit uit de aard van de dingen zelf. De overheidssteun aan bedrijven, zeker aan de scheepsbouwsector, was fout.

Maar zowel de meerderheid als de oppositie, onder welke vorm ook, hebben het beleid ten aanzien van de toekenning en het beheer van de scheepskredieten lange tijd gesteund, vanuit de prioritaire bekommernis van het behoud van de tewerkstelling.

Spreker refereert in deze naar de hoorzittingen over de Boelwerf Vlaanderen die in deze Commissie werden georganiseerd. Ook hier stond de tewerkstelling van de arbeiders op de Boelwerf centraal. Indien er evenwel door het Vlaamse Gewest schade werd opgelopen, dan dient deze te worden vergoed en is een terugvordering verantwoord.

Wat de toekenning van scheepskredieten naar de toekomst toe betreft, herinnert deze spreker aan de beleidsoptie van de Vlaamse regering, die resulteert in een geleidelijke afbouw van de scheepsbouwsector.

De heer *Robert Voorhamme* vindt het tekstgedeelte tegenover 2°, in de tweede streep te vrijblijvend. Bedoelt men dat dit door een andere instelling moet worden beheerd ?

Hierop repliceert de heer *Karel De Gucht* door te verwijzen naar 3°, 4° en 5°. Indien dit zo is, dient dit niet te worden opgenomen volgens de heer *Robert Voorhamme* in 2°.

De weglating van 2° in de tweede streep vindt de heer *Jean-Marie Bogaert* geen probleem, gelet op de zeer algemene formulering van dit tekstgedeelte, dat aldus geen echte toegevoegde waarde geeft aan het voorstel van resolutie en daarenboven wordt deze gedachte verder uitgewerkt in 3°.

Het amendement E strekt ertoe in *de tweede streep, 3°, op de derde regel, het woord "recente" te schrappen*.

De heer *Robert Voorhamme* vindt het tekstgedeelte tegenover 3°, in de tweede streep te vaag geformuleerd, vermits de beheersovereenkomst die tussen het Vlaamse Gewest en Gimvindus NV wordt afgesloten ieder jaar in de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden wordt besproken, waarbij aldus het Vlaams Parlement zijn controlerecht kan uitoefenen.

Het amendement E wordt unaniem aangenomen met 13 stemmen.

Op het tekstgedeelte tegenover 4°, in de tweede streep worden geen amendementen ingediend.

Wat het tekstgedeelte in 4°, tegenover de tweede streep betreft, meent de heer *Robert Voorhamme* dat rekening moet worden gehouden met een aantal elementen. De persoon rond wie alles begon met het dossier van de scheepskredieten werkt niet langer bij de NMKN, wat erop wijst dat door de NMKN wel degelijk maatregelen zijn getroffen.

De uitspraak die de Commissie hier in dit voorstel van resolutie doet, houdt daarenboven een intentieverklaring in ten aanzien van de persoon die nu bij de NMKN het beheer van de scheepskredieten waarneemt. Bovendien functioneert de NMKN niet langer als een onafhankelijke instelling, vermits de NMKN intussen werd opgenomen binnen ASLK-Bank, die een meer betrouwbare reputatie geniet inzake bancaire beheer.

Spreeker onderstreept dat de werking van de NMKN destijds, gekaderd dient binnen het statuut van weleer en een aantal beslissingen, die verkeerd

zouden zijn en die destijds binnen de NMKN werden genomen, kunnen niet ontkoppeld worden van het toenmalige statuut van de NMKN, dat fel afwijkt van de regels gehanteerd bij het eigentijds bankieren.

Hierop concludeert de heer *Karel De Gucht* dat volgens de heer *Robert Voorhamme* een privé-instelling beter zou functioneren dan een bankinstelling. Hierop verduidelijkt de heer *Robert Voorhamme* dat het geenszins in de bedoeling lag te beweren dat een overheidsinstelling niet goed functioneert, vermits een aantal overheidsinstellingen perfect functioneren. Doch het statuut waaronder deze instellingen moeten werken, is in elk geval medebepalend voor hun werking.

Indien aan Gimvindus NV wordt opgedragen een einde te stellen aan de beheersovereenkomst van 27 oktober 1993 die tussen NV Gimvindus en de NMKN werd afgesloten, dan moet dit gebaseerd zijn op de vaststelling dat een vroegere instelling fouten heeft gemaakt in een bepaald dossier.

Spreeker betwijfelt of dit een goede reden is om een beheersovereenkomst te beëindigen. Indien het Vlaams Parlement dit voorstel van resolutie zou goedkeuren, dwingt het de regering hiertoe. Spreeker betwijfelt niet dat het beëindigen van een beheersovereenkomst tot een nadelige procedure kan leiden en dit zou kunnen uitmonden in een enorme schadeclaim die het Vlaamse Gewest meer geld zal kosten dat de tot nog toe geleden schade.

Indien men een beheersovereenkomst opzegt, moet men ook een nieuwe beheersovereenkomst afsluiten met een andere instelling die zal belast worden met het beheer van de scheepskredieten, gelet op het feit dat de vorderingen van scheepskredieten vorderingen zijn die lopen over een lange termijn.

Er zal opnieuw moeten onderhandeld worden met een andere instelling. Het afsluiten van een nieuwe beheersovereenkomst zou aldus onder grote druk ontstaan en zou een kostelijke operatie zijn voor het Vlaamse Gewest. Spreeker meent dat dit tekstgedeelte in het voorstel van resolutie getuigt van enige lichtzinnigheid.

Spreeker verklaart zich niet te kunnen terugvinden in dit voorstel van resolutie.

Het schade-element bij de opzegging van de beheersovereenkomst zoals voorzien in 4°, van de tweede streep, snijdt volgens de heer *Karel De Gucht* geen hout, vermits in de beheersovereen-

komst uitdrukkelijk is gestipuleerd dat de partijen jaarlijks op de vervaldag het recht hebben om de beheersovereenkomst op te zeggen en in dit geval betreft het een "opzegging" en niet "een verbreking", vermits een verbreking van de beheersovereenkomst slechts op wel bepaalde gronden kan worden gevorderd en alleen voor de rechtbank. Men zou dus kunnen stellen dat ingeval van "opzegging" op de jaarlijkse vervaldag, de beheersovereenkomst is beëindigd en het opwerpen van een mogelijke schadeclaim hiertoe, is volkomen onterecht.

Wat het beheer van de scheepskredieten door een bankinstelling betreft, meent de heer Karel De Gucht dat zich terzake nieuwe perspectieven kunnen openen, vermits het beheer van de scheepskredieten evengoed door een bekwame bankier kan worden verricht, gelet op het feit dat het geen ingewikkeld kredietbeheer betreft, maar het opvolgen van de "contentieux" van kredietopeningen op lange termijn. Iedere bank zou een dergelijke opdracht willen aanvaarden, gelet op het feit dat de hiervoor betaalde beheersvergoeding royaal is, zoals dit ook het geval was bij de NMKN.

Het amendement F strekt ertoe in de tweede streep, 5°, te vervangen door wat volgt :

"Gimvindus te verzoeken de terugbetaling te vorderen van de aan NMKN betaalde beheersvergoedingen sinds 1 januari 1989 ;".

Wat de terugbetaling betreft van de beheersvergoedingen herinnert de heer Paul Deprez aan de ingebrekestelling door Gimvindus van de NMKN, waaruit de nodige consequenties dienen te worden getrokken.

Gimvindus zou inderdaad een schadeclaim kunnen indienen tegen de NMKN, doch de terugvordering van de sinds 1 januari 1989 aan de NMKN betaalde beheersvorderingen vormt hiervan slechts een element.

Spreker vraagt zich af of het Vlaamse Gewest wel schade heeft geleden en staat dit juridisch onomstotelijk vast ? In dit geval is een terugvordering mogelijk.

Wat het voorliggende voorstel van resolutie betreft, twijfelt de heer Paul Deprez aan het nut van dit voorstel van resolutie, gelet op de hangende gerechtelijke procedures. Daarenboven is de ingebrekestelling door Gimvindus van de NMKN juridisch nog niet afgewikkeld en de goedkeuring van dit

voorstel zou het gerechtelijk onderzoek doorkruisen.

De heer *Jean-Marie Bogaert* repliceert hierop als volgt. Er bestaat consensus over het feit dat er wél schade is geleden door het Vlaamse Gewest en deze schade dient te worden begroot en vergoed. Ook de toegekende beheersvergoedingen maken deel uit van de schadeclaim, indien de dienstverlening te wensen overliet, waarbij weliswaar het verloop van het gerechtelijk onderzoek dient te worden afgewacht.

Hierbij gaat de heer *Paul Deprez* uit van het principe dat indien de vaststelling van de schade juridisch wordt hard gemaakt, de beheersvergoedingen inderdaad deel uitmaken van de schadeclaim. Maar wat als er geen schade wordt vastgesteld ? Op welke juridische basis zal men de beheersvergoedingen terugvorderen ? De NMKN zal verwijzen naar de gerechtelijke procedures die nog hun beslag moeten krijgen en zal besluiten dat er geen beheersvergoedingen kunnen worden teruggevorderd. Ofwel is er schade geleden en moet die integraal worden vergoed, ofwel is er geen schade en dus ook geen juridische basis om de beheersvergoeding terug te vragen.

De heer *Karel De Gucht* is het met de redenering van de heer Paul Deprez niet eens, vermits deze neerkomt op de vaststelling dat er structureel niets meer moet gebeuren, omdat de zaak afgesloten is.

Dat is niet juist, vermits Gimvindus op dit ogenblik nog steeds een aantal dossiers inzake scheepskredieten beheert en nog altijd instaat voor het innen van enkele miljarden. Indien dit gebeurt op de wijze, zoals deze tijdens de hoorzitting aan het licht is gekomen, dan moet men tijdens de volgende legislatuur opnieuw hoorzittingen organiseren over wat er is misgelopen.

Er dient ook een duidelijk onderscheid te worden gemaakt tussen de schade, waarover Gimvindus een vrij extensieve opvatting huldigt en de terug te vorderen beheersvergoedingen. Gimvindus claimt van de NMKN enkele miljoenen. Kan Gimvindus de schade bewijzen ?

Het standpunt van Gimvindus is dat de door de NMKN geleverde diensten ondeugdelijk waren. Los van de schadevergoeding is het normaal dat ook de vergoedingen die werden betaald voor deze ondeugdelijk gepresteerde diensten, worden teruggevorderd.

Spreker merkt op dat indien men een machine aankoopt die schade veroorzaakt, men een vordering kan instellen voor de toegebrachte schade. Parallel met deze vordering kan men ook eisen dat de machine door de maatschappij wordt teruggenomen en men het geld dat hiervoor was betaald, terugbetaalt. Het is perfect mogelijk om twee samenlopende vorderingen met een verschillend voorwerp in te stellen.

Het afwachten van het verloop van de gerechtelijke procedures m.b.t. de terugvordering van de beheersvergoedingen vindt de heer *Jos Stassen* niet opportuun. Gimvindus moet minstens de beheersvergoedingen terugvorderen van de NMKN, vermits dit het logische gevolg is van de ingebrekestelling door Gimvindus van de NMKN. Aan de voogdijminister dient te worden gevraagd om op te treden. Spreker roept de Vlaamse regering op haar politieke verantwoordelijkheid op te nemen.

Het amendement F wordt verworpen met 8 stemmen tegen 5.

De heren *Karel De Gucht* en *Jos Stassen* pleiten voor de aanneming van deze amendementen en menen dat het bereiken van een consensus over een als dusdanig geamendeerd voorstel van resolutie, belangrijk is gelet op de signaalfunctie van dit voorstel van resolutie van het Vlaams Parlement naar de Vlaamse regering toe.

Uit de fouten die m.b.t. de toekenning en het beheer van de scheepskredieten zijn begaan dienen voor de heren *Karel De Gucht* en *Jean-Marie Bogaert* naar de toekomst toe de nodige lessen te worden getrokken. De heer *Jean-Marie Bogaert* meent dat de NMKN op zijn minst op een onzorgvuldige wijze is omgesprongen met het dossier van de scheepskredieten.

Wat de terugbetaling van de beheersvergoedingen sinds 1 januari 1989 betreft, verklaart de heer *Robert Voorhamme* de documenten hiervan niet bij zich te hebben. Spreker vraagt of in het eisencahier van Gimvindus aan de NMKN sprake is van een schade-eis voor de betaalde beheersvergoedingen ?

De heer *Karel De Gucht* vraagt aan de heer *Robert Voorhamme* of deze in het bezit is van dat eisencahier en verklaart dit wel graag eens te kunnen inzien, waarop de heer *Robert Voorhamme* verklaart hiervan niet in het bezit te zijn, waarop de heer *Karel De Gucht* zich afvraagt waarom spreker stelt "ik heb het niet bij me". Dus heeft u het wel ?

De heer *Robert Voorhamme* verklaart mondelinge informatie te hebben gekregen. Spreker benadrukt dat men juridisch gezien geen schijn van kans maakt om de terugbetaling te vorderen van de betaalde beheersvergoedingen sinds 1 januari 1989. De rechtbank zal moeten uitmaken welk beheer in welk dossier in gebreke is gebleven en alsdan zou de eventuele schadeclaim tot dat dossier worden beperkt. De eis verwoord in het tekstgedeelte tegenover 5°, in de tweede streep is voor deze spreker wereldvreemd. Spreker meent dat er geen bezwaren kunnen zijn dat de beheersvergoedingen inderdaad opnieuw worden bekeken wanneer de gerechtelijke procedure is afgerond en de verantwoordelijkheden juridisch zijn vastgesteld.

De heer *Karel De Gucht* repliceert op de bediening van de heer *Robert Voorhamme* dat het niet uitgesloten is dat niet alle bedragen kunnen worden teruggevorderd, als volgt.

Het is perfect mogelijk om de beheersvergoedingen terug te vorderen, wat niet uitsluit dat door de rechtbank in een vonnis kan worden gestipuleerd dat slechts een bepaald percentage van de betaalde beheersvergoedingen zal worden terugbetaald. Men kan aldus het geheel van de betaalde beheersvergoedingen, op grond van ondeugdelijk gepresteerde diensten, terugvorderen, maar de rechter zal het uiteindelijke bedrag bepalen.

Inzake de terugvordering van de beheersvergoedingen stelt de heer *Jean-Marie Bogaert* vast dat de heer *Robert Voorhamme* in feite akkoord is met de terugvordering van de betaalde beheersvergoedingen en dat deze wat het voorliggende dossier betreft, dienen te worden teruggevorderd. Hij stelt zich terecht de vraag of die eis tot teruggave al niet is opgenomen in de eis van Gimvindus. Het feit dat de heer *Robert Voorhamme* zich deze vraag stelt betekent dat men de terugvordering had moeten of kunnen doen. Indien men deze vordering niet heeft ingesteld, dan moet deze nu worden ingesteld.

Het voorstel van resolutie vraagt "de teruggave van de beheersvergoedingen", wat maximaal dient te worden geïnterpreteerd, alhoewel spreker ervan overtuigd is dat bepaalde beheersvergoedingen wel terecht zijn uitbetaald.

De commissie mag zich evenwel niet vastpinnen op een minimalistische opstelling m.b.t. tot de terug te vorderen beheersvergoedingen.

Het tekstgedeelte in 6° tegenover de tweede streep blijft behouden.

De heer Robert Voorhamme vraagt in dit verband over welke beslissingen het hier gaat ? Indien de regeringscommissarissen werden benoemd om als commissaris van de Vlaamse regering zitting te hebben in bepaalde bestuursorganen, is spreker het er mee eens dat men hun aanwezigheid inderdaad zou moeten kunnen controleren. Spreker heeft hiertegen geen bezwaren maar vraagt voor alle duidelijkheid of men dit wel bedoelt in dit tekstgedeelte, of betreft het misschien nog andere aangelegenheden ? De formulering van dit tekstgedeelte is eveneens te vaag.

III. STEMMING OVER HET GEHEEL

Het aldus geamendeerde voorstel van resolutie wordt verworpen met 8 *stemmen tegen* 5.

De heer Karel De Gucht kondigt vervolgens aan, dat hij, conform artikel 69, 5° van het Reglement, de behandeling van deze resolutie in de plenaire vergadering zal vragen.

De verslaggevers,

De wnd. voorzitter,

Leo CANNAERTS

Jef SLEECKX

Jean-Marie BOGAERT
